

Oude Testament verschaft aangaande het Jebusietische Jerusalem ⁵⁵). Bij dezen stand van zaken ziet men lichtelijk in, dat de archaeologische reputatie van Josephus het grootste belang heeft bij de handhaving van ons beginsel, dat de historische en oudheidkundige gegevens der Heilige Schrift per se betrouwbaar zijn. Wie den bodem ondergraaft, waarop Josephus doorgaans heeft gebouwd, doet hiermede vanzelf aan Josephus' naam afbreuk, ook daar waar hij het niet verdient.

Ook andere bronnen, bij welke aan afhankelijkheid van het Oude Testament niet kan worden gedacht, komen bij handhaving van het principium theologiae minstens even goed tot haar recht als op een afwijkend standpunt. Hiervan ten slotte een enkel voorbeeld. De Moabietische koning Mesa zegt in regel 8 van het bekende opschrift, dat Omri, resp. zijn volk, in Medeba heeft gewoond ⁵⁶) וְחָצִי יָמֵי בְנֵה אֲרָבֶעַן שָׁנָה (zijn dagen en de helft ⁵⁷) van de dagen zijner zonen, veertig jaar. In het oorspronkelijke zijn de uitdrukkingen „zijne dagen” en „zijne zonen” beide defective geschreven, de eerste als יָמָה, de tweede als בְּנֵה. Daar het nu evident is, dat hier de vorm יָמָה ⁵⁸) pluraliter moet worden opgevat als „zijne dagen”, zoo heeft de interpreter volle vrijheid met Nordlander ⁵⁹) ook de analoge vorm בְּנֵה te vertalen door „zijne zonen”, d. i. „zijne nakomelingen”. Doet men dit, zoo laten zich de veertig jaar, waarvan Mesa spreekt, zeer wel met de chronologie der Koningsboeken vereenigen, terwijl eerst dan conflict ontstaat, wanneer men met Smend en Socin ⁶⁰) בְּנֵה singularisch opvat, wat op zichzelf zeer wel mogelijk, maar toch in geenen deele noodzakelijk is.